

når inddragelse af jorden sker som led i en udvikling inden for områder, der omfattes af godkendte eller endeligt vedtagne planer, således som anført i forslaget § 4, stk. 1, nr. 1, i almindelighed forudsættes reguleret efter bestemmelserne i § 4 eller § 7.

Retningslinierne for offentlige myndigheders erhvervelse af landbrugsjord tænkes udformet således, at der efter forhandling med de berørte myndigheder i forbindelse med fastsættelsen af visse retningslinier fastsættes en pligt for kommunerne og andre offentlige myndigheder til forudgående underretning om påtænkte erhvervelser af landbrugsjord og således, at der sikres landbrugsministeren vetoret i forbindelse med en indkaldebeføjelse. Vetoretten tænkes kun anvendt i ganske særlige tilfælde.

Bestemmelserne skal tjene til at sikre, at der ved inddragelse af landbrugsjord til anden anvendelse på det tidligst mulige tidspunkt sker en afvejning af samtlige samfundsmæssige interesser, herunder også jordbrugsmæssige interesser, ud fra en samlet helhedsvurdering, og at der i forbindelse hermed overvejes alternative muligheder. Bestemmelserne skal herved med udgangspunkt i det planlægnings-system, der på grundlag af kommunalreformen er skabt ved lovgivningen om lands-, region- og kommuneplanlægning og i de procedureregler, som er knæsat i denne lovgivning, tjene til at sikre, at der sker en koordinering af landbrugspolitikken og landbrugsplanlægningen med den øvrige fysiske planlægning og tillige tjene til at undgå uhenigtsmæssig dobbeltadministration.

Som led i de forhandlinger, der er ført med miljøministeriet om lovforslaget, er det aftalt, at der snarest muligt efter lovforslagets fremsættelse af miljøministeriet udsendes en vejledning til de kommunale og amtskommunale myndigheder om landbruget og den fysiske planlægning. Det er endvidere af miljøministeriet tilkendegivet, at miljøministeriet er enig med landbrugsministeriet i, at landbrugsministeren må kunne udstede retningslinier, som foreslået, som gennem planlovgivningen kan gøres bindende for den regionale og kommunale planlægning, jfr. lands- og regionplanlovens § 4 og kommuneplanlovens § 51. Der henvises til, at landbrugsministeriet i forvejen efter kommuneplanlovens § 26 har vetoret med hensyn til forslag til lokalplaner.

Til § 2.

Forslaget er af teknisk karakter. Bestemmelserne svarer til de nuværende §§ 1 og 2.

Til § 3.

Forslaget er af teknisk karakter. Bestemmelserne svarer til den nuværende § 3.

Til § 3 a.

Gennemførelsen af loven om lands- og regionplanlægning i 1973 og loven om kommuneplanlægning i 1975 har nødvendiggjort, at der tilvejebringes et bedre grundlag for at inddrage arealressourcerne i den sammenfattende arealplanlægning. Det fremgår af de nævnte love, at såvel regionplanerne (regionplanlovens § 7 og § 2 i regionplanloven for hovedstadsområdet) som kommuneplanerne (kommuneplanlovens § 3) skal indeholde retningslinier med hensyn til »størrelsen og beliggenheden af arealer forbeholdt jordbrugerhvervene«.

Med henblik på bl. a. at indpasse landbrugssektorplanlægningen i lands- og regionplanlægningen foreslås tilvejebragt hjemmel for, at landbrugsministeren kan give retningslinier for udarbejdelsen og indholdet af planer for sikring af særligt værdifulde landbrugsområder.

Selve planlægningen forudsættes udført af amtsrådene – i hovedstadsområdet hovedstadsrådet – i samråd med vedkommende kommunalbestyrelser. Planlægningen forudsættes gennemført på grundlag af den af landbrugsministeren iværksatte landsomfattende klassificering af landbrugsjorden. Det forudsættes endvidere, at planerne skal godkendes af landbrugsministeren.

Planlægningen skal sikre, at der til brug for region- og kommuneplanlægningen etableres et grundlag for reservation af de bedst egnede dyrkningsjorder til jordbrugerhvervene.

Landbrugsministeriet har i flere år arbejdet med spørgsmålet om en klassificering af dyrkningsjorderne med henblik på en bedre sikring af de jordbrugsmæssige arealressourcer.

Efter en række møder med repræsentanter fra miljøministeriet, landbrugets hovedorganisationer og landbrugets forsøgsvæsen nedsattes i august 1974 en ekspertgruppe på 8 medlemmer med den opgave at belyse og angive retningslinier for en landsdækkende klassificering af landbrugsjord.

I kommissoriet blev det pålagt gruppen med udgangspunkt i allerede foreliggende materiale og undersøgelser at angive retningslinier for den praktiske gennemførelse af en jordklassificering, som kunne opfylde følgende 5 hovedkrav:

1. Arealerne skal klassificeres på grundlag af uforanderlige eller langsomt foranderlige karaktertræk.
2. Der skal være et fast niveaumæssigt udgangs-